

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 13C/145/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815202909
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815202909.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35 787 783, zast. JUDr. Helena Strachotová, usadený euroadvokát, Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin proti žalovanej: I. Q., C.. XX.XX.XXXX, S. O. X.B. XX/X, XXX XX A. C. D. o zaplatenie 4992,74 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 4139,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 3787,13 eur od 04.09.2014 do 19.03.2015, zo sumy 3707,13 eur od 20.03.2015 do 20.04.2015 a zo sumy 3627,13 eur od 21.04.2015 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 592,32 eur od 17.10.2014 do 20.10.2014, zo sumy 552,35 eur od 21.10.2014 do 17.02.2015 a zo sumy 512,35 eur od 18.02.2015 do zaplatenia a iné trovy konania v sume 197,67 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 449,85 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 02.04.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4992,74 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 15,69% ročne zo sumy 3807,04 eur od 3807,04 do zaplatenia, so zmluvným úrokom vo výške 27,48% ročne zo sumy 896,64 eur od 16.10.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 4017,81 eur od 04.09.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1054,93 eur od 17.10.2014 do 20.10.2014, zo sumy 1014,53 eur od 21.10.2014 do 17.02.2015, zo sumy 974,53 eur od 18.02.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 29.08.2012 poskytol žalovanej úver vo výške 4000 eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva o úvere bola uzatvorená prijatím návrhu žalovanej žalobcom tak, že za žalovanú uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a žalovaná tovar prevzala (ďalej len „zmluva 1“). V ďalšom uviedol, že na základe časti C návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 29.08.2012 poskytol žalovanej revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca (ďalej len „zmluva 2“), z ktorého žalovaná ku dňu 30.05.2013 vyčerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 986,90 eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver špecifikovaný v zmluve 1 v 96 mesačných splátkach, každá vo výške 78,52 eur, splatných k 15. dňu v mesiaci, počínajúc dňom 15.09.2012, no tento svoj záväzok nespĺnila. Úver zo zmluvy 2 sa zaviazala splatiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5 % z poskytnutého úverového rámca, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca počínajúc mesiacom, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané, no ani tento svoj záväzok žalovaná nespĺnila. V ďalšom uviedol, že žalovanú vyzval na úhradu zmluvnej pokuty zo zmluvy 1 naposledy upomienkou

zo dňa 10.09.2014 a zo zmluvy 2 upomienkou zo dňa 23.10.2014. Dlh zo zmluvy 1 sa dňa 03.09.2014 stal splatným vo výške 4017,81 eur, pričom v úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 15,69% ročne, ku dňu podpisu úverovej zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu predania prípadu na vymáhanie, t.j. k 02.09.2014, domáha sa žalobca aj zaplataenia úroku vo výške 15,69% ročne zo sumy 3807,04 eur od 03.09.2014 do zaplataenia. Dňa 16.10.2014 sa stal splatným dlh žalovanej zo zmluvy 2 vo výške 1054,93 eur. V úverovej zmluve bola dojednaná úroková sadzba 28,68% ročne a preto sa žalobca domáha aj zaplataenia úroku vo výške 27,48% ročne zo sumy 896,64 eur od 16.10.2014 do zaplataenia. Na záver uviedol, že si uplatňuje aj úrok z omeškania.

Podaním doručeným súdu dňa 14.12.2015 zobrať žalobca žalobu v časti sumy 160 eur späť. Uznesením č.k. 13C/145/2015-86 zo dňa 17.12.2015 súd konanie o povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 160 eur zastavil.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, vyjadrením žalobcu a jeho prílohami, uznesením č.k.13C/145/2015-86 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 14.12.2015 uviedol, že žalovanej bola zaslaná úverová karta spolu s údajmi týkajúcimi sa revolvingového úveru v súlade s úverovou zmluvou, ktorý umožňuje vyjadřiť súhlas s návrhom vykonaním určitého úkonu - v danom prípade išlo o zaslanie karty a PIN kódu žalovanej, ako aj poskytnutie tzv. úverového rámca a tým umožnenie žalovanej vybrať finančné prostriedky v rozsahu poskytnutého úverového rámca a v súlade s dohodnutými obchodnými podmienkami.

K zmluve 1 o spotrebiteľskom úvere uviedol, že žalovanej bol poskytnutý úver v sume 4000 eur, ktorý mala splácať v mesačných splátkach po 78,52 eur počnúc dňom 15.10.2012 a mal byť splatený ku dňu 15.09.2020 a žalovaná mala celkovo uhradiť 7537,92 eur, ktorá suma pozostáva z poskytnutého úveru 4000 eur, zmluvne dohodnutých úrokov v celkovej sume 3045,44 eur a poplatkov za poistenie úveru v sume 492,48 eur. Spotrebiteľský úver bol vedený na úverovom účte s tým, že každá splátka zahŕňala úverovú istinu, t.j. príslušnú časť poskytnutého úveru, zmluvne dohodnutý úrok a poplatok za poistenie úveru. Ročná úroková sadzba bola dojednaná na 15,69% platná ku dňu podpisu zmluvy a žalovaná prijala poistenie úveru podľa bodu C) vo výške 6,99% z dohodnutej mesačnej splátky, t.j. vo výške 5,13 eur. Žalovaná na poskytnutý spotrebiteľský úver uhradila iba sumu 1339,28 eur. V prípade, ak sa klient dostane do omeškania, je žalobca oprávnený účtovať poplatky spojené s omeškáním vo výške stanovenej sadzobníkom poplatkov. Súčasne je žalobca oprávnený účtovať náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súlade s ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaná požiadala o odklad dlžných mesačných splátok úveru, pričom jej bol v súlade s časťou 3 čl. 5 Zmluvy s ohľadom na daný súhlas žalobcu na odklad, účtovaný poplatok za odklad vo výške stanovenej aktuálnym Sadzobníkom poplatkov, ktorý je splatný ku dňu povolenia odkladu mesačnej splátky t.j. dňa 19.09.2013 vo výške 4% z odloženej sumy 112,22 eur v sume 4,48 eur, dňa 16.12.2013 vo výške 4% z odloženej sumy 117,90 eur v sume 4,721 eur. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná prestala poskytnutý úver splácať, vyhlásil žalobca podľa časti 3, čl. 4.1 písm. a) zmluvy oznámením zo dňa 10.09.2014 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03.09.2014 a požadoval splatenie celého úveru vrátane úrokov a poplatkov v lehote 14 dní od doručenia oznámenia. Ďalej citoval ust. časti 3, čl. 4.2 zmluvy s tým, že dňom nasledujúcim po splatnosti úvere dňa 03.09.2014 si uplatňuje nárok na úrok z omeškania, t.j. od 04.09.2014 s tým, že úroková sadzba bola stanovená na 8,15% ročne. Následne citoval časť 3 čl. 7 o doručovaní. V ďalšom uviedol, že si uplatňuje aj nárok na úhradu zmluvných úrokov s tým, že vzhľadom na skutočnosť, že tento bol vypočítaný iba ku dňu predania prípadu na vymáhanie, domáha sa zaplataenia aj za obdobie od 03.09.2014 do zaplataenia s odkazom na ust. časti 1. čl. 1.1. zmluvy. Dlžná suma 4017,81 eur tak pozostáva zo sumy 3807,04 eur - neuhradené úverové istiny po lehote splatnosti z toho suma 138,48 eur - úverová istina z dlžných mesačných splátok úveru splatných v 03/2014 - 08/2014, suma 3668,56 eur - úverová istina splatná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo obdobia 09/2014 až do zaplataenia, zo sumy 210,77 eur - dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie z dlžných mesačných splátok úveru po lehote splatnosti v 04/2014 - 08/2014, pričom danú sumu tvoria dlžné zmluvné úroky vo výške 195,38 eur a dlžné poistné vo výške 15,39 eur.

K zmluve 2 uviedol, že žalovanej bol poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver formou čerpania prostriedkov z aktuálneho úverového rámca vo výške 600 eur a s možnosťou ďalšieho čerpania v prípade pravidelného splácania vo výške min. 5% z dlžnej čiastky. Žalovanej bol poskytnutý úverový rámec 900 eur a splátka bola stanovená na sumu 45 eur, no ku dňu 31.03.2013 bola dlžná suma nižšia ako 200 eur a splátka bola stanovená na 15 eur, ku dňu 30.04.2013 bola dlžná suma vyššia ako 500 eur a splátka bola stanovená na 30 eur, ku dňu 31.05.2013 bola dlžná suma vyššia ako 700 eur a splátka bola stanovená na 45 eur, ku dňu 31.07.2013 bola dlžná suma vyššia ako 900 eur a splátka bola stanovená na 48 eur, ku dňu 31.08.2013 bola dlžná suma nižšia ako 900 eur a splátka bola stanovená na 36 eur, ku dňu 30.11.2013 bola dlžná suma vyššia ako 900 eur a splátka bola stanovená na 48 eur, ku dňu 31.12.2013 bola dlžná suma nižšia ako 900 eur a splátka bola stanovená na 36 eur a ku dňu 30.04.2014 bola dlžná suma vyššia ako 900 eur a splátka bola stanovená na 48 eur. V ďalšom uviedol, že žalovanej bol revolvingový úver poskytnutý podľa časti 2. zmluvy a citoval ust. časti 2. čl. 3.1., 2.1., a 2.3. Celkovú sumu ako aj dátum splatnosti nie je možné vopred určiť s ohľadom na možnosť čerpania finančných prostriedkov pri pravidelnom splácaní. Každá splátka zahŕňala úverovú istinu, t.j. príslušnú časť čerpaného úveru, zmluve dohodnutý úrok a poplatok za poistenie úveru, zmluvný úrok bol dojednaný na 28,68%, pri vyhotovení úverovej karty bola úroková sadzba stanovená na 2,29% mesačne, t.j. 27,48% ročne. Žalovaná prijala poistenie úveru podľa bodu C) rozšírený súbor poistenia vo výške 6,99% zo stanovenej mesačnej splátky. Ku dňu 30.05.2013 vyčerpala celkovo sumu 986,90 eur - 895,29 eur vyčerpaná hotovosť žalovanou výbermi z úverového účtu, 31,50 eur poplatkov za čerpanie hotovosti z úverového účtu, 53,01 eur poplatky za správu revolvingového úveru, 5,60 eur poplatky za spracovanie úhrady poštovou poukážkou typu „U“, 1,50 eur poplatky za informácie o disponibilnom zostatku, pričom žalovaná uhradila iba sumu 394,55 eur do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaná prestala poskytnutý úver splácať, žalobca v súlade s ust. časti 3. čl. 4.1 písm. a) vyhlásil oznámením zo dňa 23.10.2014 mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.10.2014 v sume 1054,93 eur a požadoval splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote 14 dní od doručenia oznámenia. V ďalšom citoval ust. časti 3 čl. 4.2. s tým, že žalovanú upozornil, že dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bude účtovaný aj úrok z omeškania s tým, že úroková sadzba bola stanovená na 8,05% ročne. Žalobca si taktiež uplatňuje nárok na náhradu zmluvných úrokov, pričom v čase podpisu zmluvy výška predstavovala 28,68% ročne, pri vyhotovení úverovej karty bola stanovená na 2,29% mesačne a vzhľadom na skutočnosť, že tento bol vypočítaný iba ku dňu predania prípadu na vymáhanie 15.10.2014, domáha sa zaplata aj za obdobie od 16.10.2014 do zaplata. Dlžná suma 1054,93 eur pozostáva zo sumy 896,64 eur - neuhradené istiny, t.j. príslušné časti poskytnutého úveru z toho 208,51 eur z dlžných mesačných splátok úveru splatných v 02/2014-10/2014 a sumy 688,13 eur - úverové istiny splatné ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru za obdobie 11/2014 až do zaplata, suma 142,25 eur - dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie úveru z dlžných splátok v 03/2014 - 10/2014 z toho dlžné zmluvné úroky 128,81 eur a 13,44 eur dlžné poistné, suma 16,04 eur - zvyšok neuhradených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky zo dňa 02.05.2014 vo výške 34,90 eur. Žalovaná na predmetný revolvingový úver uhradila sumu 80 eur.

Na záver uviedol, že úverová zmluva je v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzavretia zmluvy, kedy časť je uvedená priamo v zmluve a časť v spoločných ustanoveniach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Ku dňu podania žalobného návrhu evidoval žalobca voči žalovanej pohľadávku z úverov v celkovej sume 4992,74 eur, t.j. 4017,81 eur zo spotrebiteľského úveru a 974,93 eur z revolvingového úveru.

Ďalej uviedol, že žalovaná po podaní žalobného návrhu uhradila žalobcovi na spotrebiteľský úver dňa 19.03.2015 sumu vo výške 80 eur a dňa 20.04.2015 taktiež sumu 80 eur, t.j., celkom 160 eur.

Právny zástupca žalobcu v podaní zo dňa 19.02.2016 k zmluve 1 uviedol, že pri spotrebiteľskom úvere boli zmluvné úroky vo výške 15,69% ročne vyčíslené do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru na sumu v celovej výške 1126,41 eur, z ktorej suma vo výške 931,03 eur bola žalovanou uhradená. Žalobca tak uplatňuje nárok na zaplata zvyšku vo výške 195,38 eur, ktorý je súčasťou dlžnej sumy. K zmluve 2 uviedol, že pri revolvingovom úvere boli zmluvné úroky vo výške 27,48% ročne vyčíslené do dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru na sumu v celovej výške 318,11 eur, z ktorej suma vo výške 189,30 eur bola žalovanou uhradená. Žalobca tak uplatňuje nárok na zaplata zvyšku vo výške 128,81 eur, ktorý je súčasťou dlžnej sumy. V ďalšom poukázal na ust. časti 3 čl. 4.4 Zmluvy.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.08.2012 súd zistil, že v časti 1. zmluvné strany uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „ZoSÚ“) a v časti 2. zmluvné strany uzatvorili zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len „ZoRSÚ“).

Podľa čl. 1 bod 1.1 prvej časti zmluvy s názvom Základné podmienky ZoSÚ, predmetom ZoSÚ bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru Cetelemom vo výške a za podmienok dohodnutých v ZoSÚ. Klient je povinný poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v ZoSÚ. Úver bol žalovanej poskytnutý vo výške 4000 eur pri fixnej výške úrokovej sadzby 15,69% p.a., RPMN predstavovala 16,87% a poplatok za poistenie 6,99%. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver v 96 mesačných splátkach po 78,52 eur.

Z čl. 2 bod 2.1 a 2.2 prvej časti zmluvy s názvom trvanie ZoSÚ vyplýva, že zmluva je uzatvorená na dobu určitú, po dobu trvania záväzkov zo ZoSÚ a je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom poskytnutia úveru dlžníkovi.

Podľa čl. 1 bodu 1.1 druhej časti zmluvy s názvom Základné podmienky ZoRSÚ, predmetom zmluvy bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru dlžníkovi do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v ZoRSÚ. Klient je povinný poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v ZoRSÚ. Výška úverového rámca predstavovala 5000 eur pri výške mesačnej splátky min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 28,68%, RPMN 45,94% a poplatok za poistenie 6,99%.

Cetelem poskytne dlžníkovi revolvingový úver vo forme úverového rámca. Cetelem je povinný viesť pre dlžníka úverový účet, vydať kreditnú kartu na meno dlžníka a poskytnúť dlžníkovi dohodnuté platobné služby. (čl.1 bod 1.2 druhej časti zmluvy).

V zmysle čl. 2 druhej časti zmluvy s názvom Trvanie ZoRSÚ, zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú. ZoRSÚ je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom 1. poskytnutia revolvingového úveru dlžníkovi. Poskytnutie úveru je podmienené preukázaním schopnosti splácať revolvingový úver a riadnym splácaním úverov poskytnutých Cetelemom.

Podľa čl. 3 bod 3.1 a 3.2 druhej časti zmluvy s názvom spôsob čerpania revolvingového úveru a úverový účet dlžníka , dlžník je oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený dlžníkom alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Cetelem eviduje čerpania a splácanie revolvingového úveru na úverovom účte dlžníka.

V zmysle čl. 4 bod 4.1 druhej časti zmluvy s názvom splácanie revolvingového úveru, Cetelem a klient sa dohodli, že výšku minimálnej mesačnej splátky je možné meniť vzájomnou dohodou i telefonicky.

Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s Rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2049 a CTM3059 (ďalej len RZoP) uzavretými medzi Cetelemom a Poistovňou Cardif Slovakia, a.s., Plynárska 7/C, 821 09 Bratislava, IČO: 36 534 978 (ďalej len poisťiteľ), platnými v čase podpisu ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ a s aktuálnymi Všeobecnými poisťovacími podmienkami Poistovne Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa toto poistenie riadi, súhlasí s nimi a svojím podpisom ZoSÚ a/alebo ZoRSÚ vyjadruje súhlas s poistením rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach ZoSÚ/ZoRSÚ. (čl. 1 bod 1.1 tretej časti zmluvy).

V zmysle čl. 4 bod 4.1 tretej časti zmluvy Následky porušenia povinností klienta v prípade ak klient nespláca úver/revolvingový úver riadne a včas je Cetelem oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru/revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie úveru/revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Cetelem určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Cetelem je oprávnený v prípade porušenia povinnosti klienta splácať poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo

dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru/revolvingového úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť (bod 4.2. čl. 4 tretej časti zmluvy).

Podľa bodu 4.4. čl. 4 tretej časti zmluvy ku dňu účinnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru/revolvingového úveru alebo odstúpenia od ZoSÚ/ZoSRÚ alebo výpovede ZoSÚ/ZoSRÚ je splatný celý dlh klienta voči Cetelemu. Nesplatená istina úveru/revolvingového úveru je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v ZoSÚ/ZoSRÚ, t.j. klient je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru/revolvingového úveru do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu.

V zmysle čl.13 tretej časti zmluvy, neoddeliteľnou súčasťou ZoSÚ/ZoRSÚ je aj aktuálny Sadzobník poplatkov a Reklamačný poriadok, ktoré sú zverejnené na internetovej stránke Cetelemu a dostupné v sídle spoločnosti Cetelem. Cetelem je oprávnený jednostranne zmeniť výšku poplatkov stanovených Sadzobníkom poplatkov z dôvodu zmeny podmienok závislých na objektívnych skutočnostiach, napr. zmena všeobecne záväzných právnych predpisov, zmena úrokových sadzieb na finančných trhoch alebo zmeny obchodnej politiky. Cetelem je povinný oznámiť zmenu nákladov a termín účinnosti zmeny najmenej 30 dní pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny, napr. písomne, na internetových stránkach Cetelemu, u zmluvných partnerov Cetelemu a pod.

Vo veciach neupravených ZoSÚ/ZoRSÚ sa primerane použijú najmä ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, Občianskeho zákonníka, zákona o platobných službách a Obchodného zákonníka. (čl. 14 tretej časti zmluvy).

Listom označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX H. Q. XX.XX.XXXX žalobca oznámil žalovanej, že na základe uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere jej spoločnosť poskytla spotrebiteľský úver vo výške 4000 eur. Vzhľadom na to, že poskytnutý úver nespĺcala riadne a včas, spoločnosť Cetelem Slovensko a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej zmluvy a ku dňu 03.09.2014 sa stal záväzok splatný v celom rozsahu. Zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 4017,81 eur zloženej z úverovej istiny 3807,04 eur a dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 210,77 eur a upozornil ju, že dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru jej účtujú aj úrok z omeškania. Žalovaná oznámenie prevzala dňa 16.09.2014.

Listom označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX H. Q. XX.XX.XXXX žalobca oznámil žalovanej, že na základe uzatvorenej Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty jej spoločnosť poskytla spotrebiteľský úver vo výške 986,90 eur. Vzhľadom na to, že poskytnutý revolvingový úver nespĺcala riadne a včas, spoločnosť Cetelem Slovensko a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle uzatvorenej zmluvy a ku dňu 16.10.2014 sa stal záväzok splatný v celom rozsahu. Zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1054,93 eur zloženej z úverovej istiny 896,64 eur, z dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 142,25 eur a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 16,04 eur a upozornil ju, že dňom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru jej účtujú aj úrok z omeškania. Žalovaná oznámenie prevzala dňa 27.10.2014.

Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX (zmluva 1) žalobcu súd zistil, že žalovaná celkovo odčerpala finančné prostriedky v sume 4000 eur a že uhradila sumu 1499,28 eur.

Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX (zmluva 2) žalobcu súd zistil, že žalovaná celkovo odčerpala finančné prostriedky v sume 895,29 eur a uhradila sumu 474,55 eur.

Žalobca predložil súdu aj výpisu z účtov k jednotlivým úverovým zmluvám, prehľad nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a sadzobník poplatkov, v zmysle ktorého účtoval žalovanej jednotlivé poplatky.

Listom zo dňa 05.02.2013 žalobca žalovanej oznámil, že akceptuje jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a teda jej zasiela kreditnú kartu, ku ktorej jej bude doručený PIN kód s tým, že mesačná úroková sadzba mala predstavovať 2,29%.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 ods. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalovanou ako klientom a žalobcom bola uzavretá dňa 29.08.2012 zmluva o spotrebiteľskom úvere („zmluva 1“), predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru žalovanej za dojednaných podmienok a zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty („zmluva 2“), predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru za dojednaných podmienok a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb, pričom žalovaná si povinnosti vyplývajúce z predmetných zmlúv naplnila, preto žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť zmluvy 1 a 2 a požadoval od žalovanej zaplataenie sumy celkovo 5072,74 eur .

Po čiastočnom späťvzatlí zostalo predmetom konania zaplataenie sumy 4832,74 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 15,69% ročne zo sumy 3807,04 eur od 03.09.2014 do zaplataenia, so zmluvným úrokom vo výške 27,48% ročne zo sumy 896,64 eur od 16.10.2014 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 4017,81 eur od 04.09.2014 do 19.03.2015, zo sumy 3937,81 eur od 20.03.2015 do 20.04.2015, zo sumy 3857,81 eur od 21.04.2015 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1054,93 eur od 17.10.2014 do 20.10.2014, zo sumy 1014,93 eur od 21.10.2014 do 17.02.2015 a zo sumy 974,93 eur od 18.02.2015 do zaplataenia a náhrada trov konania.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa zmluvy sa na predmetný právny vzťah mali použiť aj ustanovenia Obchodného zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne

obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zmluva 1) si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 4017,81 eur pozostávajúcej z jednotlivých zložiek ako súd uviedol vyššie.

Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver na základe zmluvy 1 v sume 4000 eur, pričom žalovaná uhradila celkovo sumu 1499,28 eur s tým, že sumu 1339,28 eur uhradila do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a sumu 160 eur po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, pričom súd žalovanou vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalovanú zaviazal na zaplatenie istiny v sume 2500,72 eur a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý bol v úverovej zmluve 1 dojednaný vo výške 15,69% ročne.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (august 2012) činila úrok 9,80 % p.a. Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov za platnú, keďže mal za to, že táto výška úroku nepresahovala v podstatnej miere úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavmi.

Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania . Ide pritom o odlišný inštitút oproti odplátným úrokom a ten má sankčnú povahu. Keďže žalobca pristúpil k predčasnej splatnosti úveru, od tejto doby žalobca nemá nárok na úrok z úveru, ktorého platenie bolo dojednané.

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru zo zmluvy 1 ku dňu 03.09.2014, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany žalobcu došlo k určaniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti a súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 03.09.2014, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp.zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp.zn.. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/83/2013 zo dňa 0.05.2014.

Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného na zaplatenie vyčísleného úroku z úveru do splatnosti úveru vo výške 1126,41 eur a vo zvyšnej časti úrok vo výške 15,69% ročne z nezaplatenej istiny od 04.09.2014 do zaplatenia zamietol.

Keďže žalovaná sa splnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol(v časti úroku z omeškania z dlžných úrokov a poplatkov z titulu zmluvy 1).

Čo sa týka dojednania poistenia súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaná ako klient mala súhlasiť so zvoleným rozšíreným súborom poistenia, pričom dojednané poistné predstavovalo 6,99%. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, keďže v zmysle zmluvy v prípade nesplnenia podmienok pre prijatie do poistenia brala žalovaná na vedomie, že jej poistenie nevzniká. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Súd má taktiež pochybnosti o skutočnom oboznámení sa s uvedenými dokumentmi žalovanou v zmysle časti 3 zmluvy Poistenie, podľa ktorých žalovaná vyhlásila, že sa oboznámila s rámcovými zmluvami o poistení uzatvorenými medzi Cetelemom a Poist'ovňou Cardif Slovakia a so znením Všeobecných poistných podmienok. Žalovanej ako priemernému spotrebiteľovi nemusí byť zrejím ani význam tohto pojmu, taktiež súd poukazuje na to, že išlo zrejme o pomerne obsahovo rozsiahly dokument upravujúci vzťah medzi dvoma podnikateľskými subjektmi, poisťovňou a žalobcom. Uvedenie údajov o prijatí súboru základného poistenia tak ako bolo uvedené v predmetnej zmluve bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaná sa pre poistenie nerozhodla po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanej vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Vzhľadom na vyššie uvedené potom súd nárok v časti uplatneného poistenia zamietol.

Zo zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere (zmluva 2) si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 1054,93 eur ako ju súd bližšie špecifikoval vyššie.

Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanej zo zmluvy 2 sumu 986,90 eur, pričom žalovaná uhradila celkovo sumu 474,55 eur s tým, že sumu 394,55 eur uhradila do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti a sumu 80 eur po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, pričom súd žalovanou vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a žalovanú zaviazal na zaplatenie istiny v sume 512,35 eur a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

V ďalšom tvorili žalovanú sumu poplatky za poistenie v sume 13,44 eur, ktorý nárok súd vzhľadom na vyššie uvedené ohľadom dojednania poistenia s odkazom na časť 3 zmluvy zamietol.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom, bol nárok na zaplata sumy 16,04 eur za neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky, na ktorú sumu žalobca započítal úhrady vykonané žalovanou. Žalobca predložil súdu výpočet nákladov spojených s uplatnením pohľadávky na sumu 81,56 eur, kde jednotlivé položky mali byť vypočítané podľa udania pri priemernom počte vstupov do vymáhania za mesiac 3286 a počte mesiacov vymáhania 5 a to s uvedením nákladov na poštovné, na telekomunikačné služby, mzdové náklady a ostatné režijné náklady. V danom prípade má súd za to, že je neprípustné, aby žalobca ako spoločnosť, ktorej predmetom žalobcu je podľa výpisu z obchodného registra poskytovanie úverov z vlastných zdrojov prenášala na žalovanú takéto náklady, keď žalobca v súvislosti s takýmto predmetom podnikania musí s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že nie všetky záväzky jeho klientov, dlžníkov budú riadne plnené a teda, že v súvislosti či už s upomínaním alebo uplatnením nároku na pohľadávku mu vzniknú náklady s tým súvisiace, ktoré samozrejme zahŕňajú aj náklady na poštovné, telekomunikačné služby pri zvolení tej ktorej formy komunikácie s klientom. Na druhej strane je nepochybné, že žalobca priestory ním užívané, ako aj IT zariadenie, či nábytok ale aj software využíva nielen za účelom uplatnenia pohľadávok, ale aj ostatnej jeho činnosti a už vôbec nemožno súhlasiť s vyčíslením pri určitom počte vstupov, tak ako to uviedol žalobca, ktorá skutočnosť nie je ničím podložená. Taktiež súd poukazuje na to, že za poskytnutie úveru si žalobca ako veriteľ dojednáva s klientom - dlžníkom odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov vo forme úroku, ktorá nielen pri bankách, ktoré primárne by mali byť subjektom poskytujúcim úvery, ale aj v prípade žalobcu ako nebankového subjektu, v neposlednom rade zohľadňuje aj istú rizikovosť riadneho neplnenia si povinnosti dlžníkmi, preto v tejto časti súd považoval nárok za nedôvodný a sumu, ktorá bola žalobcom započítaná na zaplata tejto sumy, započítal na úhradu istiny ako bolo uvedené vyššie a v časti uplatňovaného nároku z tohto titulu žalobu zamietol.

Žalobca si uplatňoval aj nárok na kapitalizovaný úrok z revolvingového úveru vo výške 128,81 eur a na úrok z revolvingového úveru vo výške 27,48% ročne zo sumy 896,64 eur od 16.10.2014 do zaplata.

Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z revolvingového úveru, ktorý bol v úverovej zmluve 2 dojednaný vo výške 28,68% ročne.

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (august 2012, splatnosť 1 - 5 rokov) činila úrok 12,89 % p.a, keď súd vychádzal zo zníženej minimálnej splátky úveru 4% z aktuálneho úverového rámca (1.200 eur) 48 eur, kde by splácanie trvalo 25 mesiacov. Z toho je zrejme, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade bol o 15,79% vyšší ako bola priemerná úroková miera z úverov poskytovaných v tomto období bankami. Súd vychádzal z úrokovej sadzby tak ako bolo uvedené v zmluve a nie v oznámení zaslanom žalovanej, kde žalobca dôvodil, že úroková sadzba bola uvedená nižšia a to 2,29% mesačne, teda 27,48% ročne, nakoľko predmetný list a údaje v ňom uvedené ohľadom úrokovej sadzby nezodpovedajú ustanoveniu § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, ktorú náležitosť takéto oznámenie nespĺňa.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Úroková miera dohodnutá medzi účastníkmi viac ako 2 násobne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, preto je takéto dojednanie neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú. Pokiaľ sú úroky neplatné nemožno ich ďalej moderovať. Poskytnutý úver je z uvedeného dôvodu bezúčelný.

V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 vo veci žalobcu Profi Credit Slovakia s.r.o. o nárok na zaplata zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odôvodnení svojho rozsudku uviedol:

„Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

Z uvedeného dôvodu potom súd zamietol žalobu v časti kapitalizovaného úroku z úveru v sume 128,81 eur, ako aj v časti úroku uplatňovaného v dojednanej úrokovej sadzbe 27,48% ročne zo sumy 896,64 eur od 16.10.2014 do zaplatenia.

Keďže žalovaná sa splnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, zaviazal ju súd zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol (v časti úroku z omeškania z dlžných úrokov a poplatkov z titulu zmluvy 2).

Takto súd zaviazal žalovanú zaplatiť sumu 4139,48 eur predstavujúcu súčet súm zo zmluvy 1 sumu 3627,13 eur a zo zmluvy 2 sumu 512,35 eur tak ako sa nimi súd zaoberal vyššie a úrok z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 3787,13 eur od 04.09.2014 do 19.03.2015, zo sumy 3707,13 eur od 20.03.2015 do 20.04.2015 a zo sumy 3627,13 eur od 21.04.2015 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 592,32 eur od 17.10.2014 do 20.10.2014, zo sumy 552,35 eur od 21.10.2014 do 17.02.2015 a zo sumy 512,35 eur od 18.02.2015 do zaplatenia a čo do zvyšku žalobu zamietol tak ako sa jednotlivými zložkami žalovaného nároku z titulu zmluvy 1 ako zmluvy 2 zaoberal vyššie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech 83%, teda v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a neúspech v časti 17%, ktorý predstavuje úspech žalovanej a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v ktorej zobral žalobu späť a z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 66%.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 180,94 eur.

Žalobcovi tak vznikol nárok na odmenu za tri úkony - prevzatie a príprava zastúpenia písomné podanie na súd (žalobný návrh), písomné podanie zo dňa 10.12.2015 podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 542,82 eur a na režijný paušál za 3 úkony v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. a to za tri úkony v roku 2015 po 8,39 eur, teda spolu 25,17 eur. Právny zástupca je platcom DPH priznal mu súd aj DPH v sume 113,60 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. zo sumy 567,99 eur (odmena + režijný paušál), teda spolu trovy právneho zastúpenia v sume 681,59 eur.

Žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania v pomere 66%, preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 299,50 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 197,67 eur (66% zo sumy 299,50 eur) a trov právneho zastúpenia v sume 449,85 eur (66% zo sumy 681,59 eur).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I O.s.p.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.